

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 140/2014-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. apríla 2014 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť výrobného družstva Remesloslužba, Barčianska 66, Košice, zastúpeného advokátom JUDr. Františkom Kočkom, Stropkovská 48, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice – okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/287/2006 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo výrobného družstva Remesloslužba na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice – okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/287/2006 porušené boli.

2. Okresnému súdu Košice – okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/287/2006 p r i k a z u j e konat' bez zbytočných priet'ahov.

3. Výrobnému družstvu Remesloslužba p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 700 € (slovom tisícšesťdesiat eur), ktoré j e Okresný súd Košice – okolie p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Košice – okolie j e p o v i n n ý uhradiť výrobnému družstvu Remesloslužba trovy konania v sume 284,08 € (slovom dvestoosemdesiatštyri eur osem centov) na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. Františka Kočku, Stropkovská 48, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 140/2014-08 z 19. februára 2014 prijal na ďalšie konanie sťažnosť výrobného družstva Remesloslužba (ďalej len „sťažovateľ“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice – okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/287/2006.

Na základe výzvy ústavného súdu z 1. apríla 2014 okresný súd vo svojom vyjadrení k prijatej sťažnosti sp. zn. Spr/160/14 z 31. marca 2014 k priebehu konania okrem iného uviedol:

„... Predmetom konania je odporovateľnosť právneho úkonu - darovacej zmluvy uzavretej medzi dlžníkom žalobcu (sťažovateľa) a žalovanými v 1. a 2. rade, pôvodne žalobca odporoval aj dohode o zrušení a vysporiadaní podielového spoluvlastníctva, v tejto časti došlo po začatí pojednávania vo veci k späťvzatiu žaloby. Konanie úzko súvisí s konaním, ktoré sa vedie na návrh sťažovateľa proti žalovanej M. K. na tunajšom súde pod č. k. 16 C 266/2003, v ktorom je uplatňované právo na náhradu škody, na zverených hodnotách, vo veci bolo dňa 12. 2. 2014 rozhodnuté. Tiež je potrebné poukázať aj na vedenie trestného konania proti bývalej zamestnankyni sťažovateľa, M. K., na Okresnom súde Košice I pod č. k. 6 T 29/2010 a rozsiahle dokazovanie vrátane opakovaného znaleckého dokazovania, z ktorého nebolo možné vyvodiť jednoznačný záver z dôvodu nedostatkov účtovných dokladov.

Prehľad úkonov súdu vo veci:

- 20. 12. 2007 - začatie konania, doručenie žaloby súdu;
- 3. 1. 2007 - vydané poverenie tajomníčke senátu na vykonanie úkonov na prípravu pojednávania;
- 15. 1. 2007 - vyrubenie súdneho poplatku, žiadosť o doručenia listín o napadnutých právnych úkonoch;
- 9. 2. 2007 - poučenia účastníkov o procesných právach, doručenie žaloby žalovaným;
- 14. 3. 2007 - dorubenie súdneho poplatku v správnej výške, doručovanie vyjadrení žalovanej 3/ ostatným účastníkom;
- 3. 5. 2007 - doručovanie ďalších podaní účastníkov navzájom a žalobcovi aj listín o napadnutých právnych úkonoch;
- 3. 7. 2007 - výzva žalobcovi na zaujatie stanoviska k doručeným listinám a navrhnúť dôkazy;
- 3. 9. 2007 - urgencia žalobcu na zaujatie stanoviska k doručeným listinám (totiž žalobca nemal tieto listiny k dispozícii, nepresne označil napadnuté úkony a nereagoval na ich doručenie spresnením žalobného petitu;
- 18. 9. 2007 - určenie pojednávania na 9. 11. 2007;

- 9. 11. 2007 - *pojednávane vo veci, vykonane čiastočné späťvzatie žaloby, pojednávane bolo odročené na 10. 1. 2008 z dôvodu kolízie termínov, odročené na 14. 1. 2008;*
- 14. 1. 2007 ~ *pojednávane, zistené závady o doručení podania, ktorým boli vyčíslené trovy právneho zastúpenia žalovanej v 3. rade, proti ktorej bolo vykonané späťvzatie žaloby, pojednávane odročené na 6. 3. 2008;*
- 6. 3. 2008 - *pojednávane odročené bez prejednávania veci na 7. 4. 2008 (praceneschopnosť právneho zástupcu žalobcu)*
- 2. 4. 2008 - *určenie pojednávania z 7. 4. 2008 na 5. 5. 2008 pre záradu v doručení;*
- 5. 5. 2008 - *pojednávane vo veci, odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania;*
- 16. 4. 2009 - *doručovanie podania žalovaných žalobcovi, zisťovanie stavu súvisiaceho trestného konania...*
- 23. 2. 2012 - *vytýčenie termínu pojednávania na 22. 3. 2012,*
- 22. 3. 2012 - *pojednávane odročené na neurčito za účelom oboznámenia sa s trestným spisom a stavom znaleckého dokazovania, ktoré bolo nariadené v súvisiacom konaní o náhradu škody (16 C 266/2003);*
- 25. 4. 2012 - *úradný záznam o stave znaleckého dokazovania v konaní 16 C/266/2003;*
- 1. 6. 2013 - *úradný záznam o stave trestnej veci Okresného súdu Košice I, č. 6 T 29/2010;*
- 20. 6. 2013 - *vytýčenie termínu pojednávania na 27. 9. 2013;*
- 27. 9. 2013 - *pojednávane odročené na 5. 11. 2013 pre neprítomnosť právnej zástupkyne žalovaných - zárada v doručení predvolania,*
- 15. 11. 2013 - *pojednávane odročené na 23. 1. 2014 pre neúčast' účastníkov konania a ich právnych zástupcov,*
- 23. 1. 2014 - *pojednávane odročené na neurčito, podaný návrh na prerušenie konania, odročené za účelom zadováženia ďalších listinných*

dôkazov z katastra nehnuteľností a tiež aj zistenie termínov, v ktorých sa žalovaný v 2. rade i svedkyňa M. K. zdržiavajú v mieste trvalého bydliska - obaja pracujú v zahraničí,

- 18. 3. 2014 - vydané uznesenia, ktorými bolo rozhodnuté o čiastočnom späťvzati žaloby a o návrhu žalovaných na prerušenie konania - návrh bol zamietnutý, výzva žalovaných, žiadosť o doručenie listín;

- po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia č. k. 16 C 287/2006 zo dňa 18. 3. 2014, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania bude určené pojednávanie, na ktorom bude potrebné doplniť dokazovanie výsluchom žalovaných i svedkyne M. K. a zrejme budú podmienky pre vydanie meritórneho rozhodnutia vo veci...

V konaní č. 16 C/287/2006 sa nejedná o právne zložitú vec, ale skutkovo áno, pretože s ňou súvisia iné konania a to č. 16 C/266/2003 a trestné konanie č. 6 T /29/2010. V konaní nenastali prekážky pre postup súdu v zmysle ust. § 107 a nasl. O. s. p., neboli spôsobené prieťahy sťažovateľom a ani iné okolnosti, ktoré mohli mať vplyv na prieťahy v konaní okrem zaťaženia sudcov...“.

Obsah spisu okresného súdu potvrdzuje úkony uvedené vo vyjadrení okresného súdu, a preto ich ústavný súd považuje za preukázané.

Právny zástupca sťažovateľa k vyjadreniu okresného súdu zaujal stanovisko podaním zo 4. apríla 2014, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 7. apríla 2014. V ňom sa okrem iného uvádza: «Predsedníčka Okresného súdu Košice – okolie... poukazuje na súvisiace konanie 16 C/266/2006 a vedenie trestného konania proti bývalej zamestnankyni sťažovateľa, M. K., na Okresnom súde Košice I pod č. k. 6 T /29/2010.

V tejto súvislosti poukazujeme na skutočnosť, že predpokladom na priznanie náhrady škody spôsobenej schodkom na zverených hodnotách podľa Zákonníka práce, ktorá je predmetom konania 16 C/266/2003 je uzavretie dohody o hmotnej zodpovednosti, existencia schodku na hodnotách, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať a nevyúčtovanie zverených hodnôt. Zavinenie pri zodpovednosti za škodu na zverených hodnotách podľa Zákonníka práce sa prezumuje a zamestnávateľ nie je povinný ho dokazovať, na rozdiel od trestného

činu sprenevery, kde orgány činné v trestnom konaní musia preukázať naplnenie skutkovej podstaty trestného činu páchatel'a.

Aj v uznesení z 28. októbra 2010, sp. zn. 4 Co/287/2010-231 Krajský súd v Košiciach, ktorý rozhodoval o odvolaní žalovanej proti rozhodnutiu... o prerušení konania 16 C/266/2003 do rozhodnutia v trestnej veci 6 T/29/2010, konštatoval, že dokazovanie v civilnom konaní je „nezávislé na dokazovaní vykonávanom pre potreby trestného stíhania“ obžalovanej M. K. v konaní 6 T/29/2010, pričom „v civilnom konaní ide o právny nárok voči odporkyni vyplývajúci z dohody o hmotnej zodpovednosti podľa Zákonníka práce. Vyvodenie tejto zodpovednosti... sa riadi inými hodnotiacimi kritériami ako posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti pre trestný čin sprenevery. Vyčkávanie súdu na výsledky trestného konania v konaní 16 C/287/2006 (i v konaní 16 C/266/2003) teda bolo zbytočné.

Úkon zo 16. apríla 2009 - zisťovanie stavu súvisiaceho trestného konania, odročenie pojednávania z 22. marca 2012 na neurčito za účelom oboznámenia sa s trestným spisom, úradný záznam z 1. júna 2013 o stave trestnej veci, preto považujeme za neúčelné a nehospodárne úkony, ktoré nemala sudkyňa vôbec vykonať, čím spôsobila priet'ahy v konaní.

Pokiaľ sa vo vyjadrení... hovorí o rozsiahlom dokazovaní vrátane opakovaného znaleckého dokazovania, z ktorého údajne nebolo možné vyvodiť jednoznačný záver z dôvodu nedostatku účtovných dokladov, uvádzame nasledovné:

Záver o vzniku schodku, zodpovednosti M. K. za tento schodok i výške spôsobenej škody mohla sudkyňa Okresného súdu... vyvodiť i z dôkazov, ktoré sme predložili k odporovacej žalobe (uznanie záväzku, znalecký posudok č. 7/2003) i z dôkazov vykonaných v konaní 16 C/266/2003 a 6 T/29/2010 pripojením týchto spisov bez nariadenia nového znaleckého dokazovania, resp. pokiaľ tieto závery nepovažovala za dostatočné, v konaní 16 C/266/2003 mohla nariadiť znalecké dokazovanie skôr a nie až 24. januára 2012.

Tvrdenie, že neexistovali účtovné doklady, sa nezakladá na pravde, keď pokladničné doklady, výpisy z účtov, strany pokladničnej knihy boli a sú súčasťou trestného spisu 6 T 29/2010.

Vo vzťahu k úkonu - Uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie z 18. marca 2014 o čiastočnom späťvzati žaloby, na ktoré poukazuje predsedníčka Okresného súdu Košice -

okolie, uvádzame, že úkon smerujúci k späťvzatiu bol urobený ešte na pojednávaní, ktoré sa konalo 9. novembra 2007, pričom uznesenie o zastavení konania v tejto časti nám bolo doručené až 26. marca 2014 teda po viac ako 76 mesiacoch, pričom toto rozhodnutie bolo vyhotovené až po podaní Ústavnej sťažnosti.

Vo vyjadrení z 31. marca 2014 predsedníčka... uvádza, že bude určené pojednávanie, na ktorom bude potrebné doplniť odkazovanie výsluchom žalovaných i svedkyne M. K. V tejto súvislosti poukazujeme na vyjadrenie právnej zástupkyne žalovaných z 2. mája 2008, v ktorom uviedla, že žalovaný trvajú na svojom prehlásení, aby súd konal a rozhodol aj bez ich prítomnosti, čo žiadajú na celé konanie. Od podania návrhu uplynulo viac ako 7 rokov, pričom žalovaný a ani svedkyňa M. K. v tomto konaní neboli doposiaľ vypočutí. Bez ohľadu na vyššie uvedené prehlásenie žalovaných uvádzame, že pokiaľ chcela sudkyňa Okresného súdu Košice -okolie vykonať dôkaz výsluchom účastníkov konania a svedkov, máme za to, že mala na to dostatočný časový priestor.

Pokiaľ ide o ďalšie „dôvody“ na odročenie pojednávania z 23. januára 2014 na neurčito, uvádzame, že sudkyňi nič nebránilo v tom, aby si ďalšie listinné dôkazy z katastra zadovážila skôr.

Väčšina úkonov vymenovaných vo vyjadrení... je formálna bez toho, aby ich vykonanie smerovalo k vydaniu meritórneho rozhodnutia vo veci.

Sama predsedníčka Okresného súdu Košice - okolie uvádza, že nejde o právne zložitú vec a pokiaľ hovorí o skutkovej zložitosti, žiadne reálne dokazovanie súd v tejto veci v priebehu siedmych rokov nevykonal.

Záverom poukazujeme na skutočnosť, že sama predsedníčka Okresného súdu Košice - okolie v odpovedi na sťažnosť na postup súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch zo dňa 6. marca 2012 konštatovala, že nečinnosťou súdu došlo k prietahom v konaní 16 C/287/2006.»

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 16 C/287/2006 dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny), podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Zároveň namietal aj porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prerokovanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (III. ÚS 329/2011).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu. Ústavný súd (obdobne ako ESLP) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. II. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa v napadnutom občianskoprávnom konaní domáhal určenia právnej neúčinnosti darovacej zmluvy prostredníctvom „odporovacej žaloby“. Vec nemožno považovať za právne zložitú, ale ani za skutkovo zložitú, ako to uviedol okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti, (v súvislosti so súvisiacim trestným konaním a konaním o náhradu škody), keďže žiadne reálne dokazovanie okresný súd v konaní v priebehu siedmich rokov nevykonával.

2. Ústavný súd po posúdení správania sťažovateľa dospel k záveru, že sťažovateľ svojím správaním podstatne neprispel k doterajšej dĺžke konania pred okresným súdom. hoci na druhej strane súdny poplatok nezaplatil už pri podaní návrhu, ale až na základe výziev okresného súdu (z 15. januára a 21. marca 2007), a takisto ho musel okresný súd viackrát v roku 2007 (4. mája, 3. júla a 3. septembra) vyzývať na vyjadrenie k stanovisku odporcov, pričom vyjadrenie od prvej výzvy doručil okresnému súdu až takmer so 7-mesačným oneskorením (9. novembra 2007). Obdobne sťažovateľ už na prvom pojednávaní, ktoré sa konalo 9. novembra 2007, prostredníctvom svojho právneho zástupcu zobral návrh späť v časti, v ktorej sa domáhal určenia aj neúčinnosti dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva z 27. apríla 2005, ale podľa názoru ústavného súdu tieto skutočnosti v súhrne len v minimálnej miere ovplyvnili doterajšiu dĺžku tohto konania. Okresný súd navyše ani nemal k správaniu sťažovateľa výhrady.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní a predovšetkým poukazuje na to, že trvanie napadnutého konania od podania návrhu v decembri 2006 (viac ako sedem rokov) bez meritórneho rozhodnutia je jednoznačne

neprimerané. Aj predsedníčka okresného súdu tiež v odpovedi na sťažnosť sťažovateľa priznala v marci 2012, že v tejto veci došlo k zbytočným priet'ahom.

Ústavný súd konštatuje, že hoci okresný súd spočiatku konal o procesných otázkach a nariadil aj pojednávanie v novembri 2007, od 5. mája 2008, keď odročil pojednávanie na neurčito pre účely doplnenia dokazovania, bol však okresný súd úplne nečinný viac ako 47 mesiacov, až do 22. marca 2012, keď pojednávanie odročil na neurčito pre účely oboznámenia sa s obsahom trestného spisu a znaleckým dokazovaním nariadeným v súvisiacom konaní o náhradu škody. Okresný súd teda počas takmer štyroch rokoch vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ počas napadnutého súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Ústava pritom v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných priet'ahov.

Činnosť okresného súdu bola aj nesústredená. Svedčí o tom to, že po výzve z 15. januára 2007 na zaplatenie súdneho poplatku opätovne 21. marca 2007 vyzval sťažovateľa na zaplatenie doplatku k vyrubenému súdnemu poplatku, a nemožno akceptovať ani to, že okresný súd odročil pojednávanie (14. január 2008 pre účely rozhodnutia o čiastočnom späťvzatí návrhu sťažovateľa), ak napokon o tomto návrhu rozhodol až 18. marca 2014.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatoval, že v označenom konaní sp. zn. 16 C/287/2006 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Vzhľadom na výrok o porušení základného práva sťažovateľa, ako aj na to, že namietané konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti právoplatne skončené, ústavný súd prikázal zároveň okresnému súdu v zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/287/2006 v ďalšom období konal bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ žiadal o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 3 000 €, ktoré odôvodnil na strane 3 svojej sťažnosti.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal aj zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 16 C/287/2006 a berúc do úvahy zistený skutkový stav považoval ústavný súd priznanie sumy 1 700 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Právny zástupca sťažovateľa si v sťažnosti uplatnil náhradu trov konania, ale tieto bližšie nevyčíslil.

Ústavný súd zistil, že podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) patrí sťažovateľovi náhrada za jeden úkon právnej služby suma 134 € (vychádzajúc z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2013, ktorá bola 804 €) a paušálna náhrada za jeden úkon 8,04 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2014 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti) po 2 x 134 € a k tomu priznal i náhradu režijného paušálu 2 x po 8,04 €. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľovi, teda spolu predstavuje sumu 284,08 €.

Úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. apríla 2014